

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIÓ

Y REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA,

Rambla del mitj, 20
BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre.	8 rals.
Antillas (Cuba y Pto. Rico).	10 »
Estranger.	18 »

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

EN LA PLASSA REAL

Vamos DIDA hagamos LA PAU y en mi hallarás un buen soldado.
M' estimo mes una bona SOLDADA.

DE CRISIS.

Jo en calitat d' espanyol estich de crisis. Dels quinze milions de personas—més ó menos personas—que hi ha á Espanya, los catorze milions cinchcents mil, nos trobem en lo mateix cas.

O sino fassin la proba, com jo mateix la faig. Fiquinse la mà á la butxaca y si s'hi troban mes enllá de sis quartos, ab los restants que hi tingan, comprin una corda y pènjimne.

Encara que mes penjat de lo qu'estich ja, dupto que ningú puga trobarshi.

La pega 'm persegueix.

Fà dugas senmanas que desde dalt de tot del mèu campanar, y cuidado que desde dalt de tot s'hi véu de lluny, estich anunciantlos que 'l ministeri caurá, y 'l ministeri no cau.

Forte que forte, com aquell portugués, quan vè una mala ventada s'ajéu á terra y aixís que aquesta ha passat, s'aixecatant campant com sempre. Qualsevol diria que ha après aquesta táctica de los caravanas que atravessan lo desert, quan bufa lo *simoun*.

Per lo tant ja poden bufar, com lo *simoun*, las oposicions, que per més que 'l govern passí pèl *desert* de l' actual situació, està sempre á punt d'aclofarse per no rebre la ventada.

De modo que alló que temps endarrera deyam dels calamarsos, no compon res ab lo que are está passant: hi está agarrat com una llagasta.

Y cosa estranya! Estant de crisis la inmensa majoria dels espanyols, no entench perque no t'è d'estarhi 'l govern.

Però admirém l' inmensa sabiduría del Sr. Cánovas, las relliscadas de 'n Romero Robledo y 'l silenci olímpich del senyor Ayala.

Aquestas condicions por sí solas valen una cartera.

¡Una cartera!

Per méns la donan als noys que van á estudi.

En Cánovas es l' home de la política de estira y afliuxa.

Quan l' hi preguntan si tenim constitució, respon que sí.—¿Quina? l' hi preguntan ¿La del 45?—No; respon.—Donchs será la del 69?—Tampoch.—Donchs quina? Fassi 'l favor de fense'n dos quartos.

—Tenim la constitució *interna*.

¡Interna! Agafo 'l diccionari y trobo:—INTERNO, A adj. «Qu' está á dintre, pertany al interior.»

Jo miro al mèu interior y l' únich que hi trobo es un desitj que no será pas lo desitj de 'n Cánovas, quan lo fiscal de imprenta posat per ell me fassi pagar las tres pedretas, si arribava á tenir l' audacia d'expresarlo.

Un' altra acepció. Diu lo diccionari «Enfermetat, que t'è son asiento en un órgano interior.» Tampoch déu ser aixó, perque llavors lo ministeri deuria estar compost de metjes y no de polítichs.

Un' altra: «Culto tributat sense demostracions.» Llavors ¿a qué 'l Te-Deum y la misa de requiem d' aquets dias?

Un' altra finalment: «L' acta del ánimo que no 's consuma per accions ó paraulas.»

De modo que aixó d' interna, 'l diable, dich, en Cánovas que 'u entengui.

Lo mateix succeheix tractantse de llibertat: ne tenim; pero no 'n gosém: lo mateix quan se tracta de sufragi universal, las primeras corts s'hi elegeixen; pero estém amenasats ab que no se n'hi elegerán cap més: lo mateix per lo que respecta

á la llibertat religiosa, n' hi há; pero no pot treure 'l nas al carrer.

Es á dir: política continua d' aygua y ví, de llum y fosca, de foch y aygua, de sí y no tot á la vegada; política que sense tenir cap punt d' apoyo sosté tot lo pés de un ministeri próxim á derrumbarse, y que may mes acaba de caure.

En Romero Robledo vá voler fè 'l gallo ab lo marquès de Sardoal y desde llavors no hém tornat á sentirlo.

Bè han tractat prou de picarli la cresta: ha callat sempre.

Sembla que un geni tutelar vá dirli:

—No 't comprometis, deixals dir: per més que digan, séu y calla.

Y calla y séu, á pesar de que no l' hi falta genit y desembrás per moure la llengua.

En aixó se sembla al Sr. Ayala.

Imperturbable sempre, sembla que á l' altura en que 's troba no hi arriban los crits ni las fletxas envenenadas de las oposicions.

La majoria dels espanyols que contempla l' actual Congrés y l' actual ministeri, escepció feta de 'n Cánovas, que enrahona per tots los seus companys, se fa una reflexió molt atinada.

La majoria dels espanyols, diu:

«Ministres d' aquesta manera també sabriam serho.»

Fins en Camilo Fabra fora bó.

Resultat de tot: que hi há crisis y no hi ha crisis, y no 'ls estranyi pas aquest si y aquest no.

Jo segueixo, al dirho, la mateixa política del govern, la política d' aquell, que ab la mà esquerra esborraba lo qu' escribia ab la mà dreta.

Hi há crisis moralment parlant; no hi há crisis parlant materialment.

M' explicaré.

Si 'l país hagués de votarho, sense Villalbas, ni arcades de Arcos—aquell del sabre—hi hauria crisis; are havent de votarho la majoria del Congrés, no hi ha crisis.

Tals son las impresions polítichs de la senmana que acaba de transcorre: total res.

Seguint aixís no 'ls responch de morir-me de fastidi, avants de la senmana entrant.

P. K.

Als nostres corresponsals y al públich en general que 'ns demana discursos íntegros de Castelar, los hem de respondre alló de que «una bota de vi bo y un home valent, s'acaban aviat.»

Vint y cinch mil varem tirarne, y no 'ns els varem veure entre las mans.

Nosaltres sabiam que Castelar t'è grans admiradors; pero are estém convensuts de que aquests aumentan cada dia.

Un' altra vegada serém més previsors, y aumentarem la tirada.

Avuy no is cansin demanantnos discursos. No 'ls en podriam donar un per medicina.

Dias endarrera vá parlarse molt de que una dona que existia en lo dipósit del cementiri havia ressucitat.

Ja veuen com tot es possible.

Tot, menos que ressuciti la Constitució de 1845. Aquesta, ja fá massa temps qu' es morta.

Torném al temps antich, al temps de las barallas entre Liceistas y Crusados.

Per Pasqua, ópera al Liceo y ópera al Principal. Al Liceo la Sass, gran orquesta y grans óperas.

Al Principal no 's lluheixen méns y tractan de posar l' *Aida* de Verdi y l' *Romeo y Giulieta* de Gounod.

Vaja, dugas empresas contrapuntadas que s'empenyan en anar al hospici ab cotxe, ab tal de menjarse 'ns á festas.

Però aixó 'ls barcelonins no 'u tenim de permetre, y l' una y l' altra han de coneixe, que 'l públich es bó quan se l' hi donan cosas bonas.

Amaneixin lo portamonedas.

En Cánovas obsequia als diputats de la majoria ab un *buffet*.

¡Ojo ab aquest nom!

Mirin que en *Buffet* á Fransa, tot y sent president del ministeri vá perdre las eleccions en quatre districtes.

Jo ja 'u veig; de Villalbas no més ne tenim á Espanya.

Lo Congrés durant las últimas festas vá reunir-se.

Vá reunir-se no per votar la Constitució ni per votar los presupuestos: vá reunir-se per repartirse targetas per anar als toros.

Y á fé que segons diuen molts periódichs, va haberbi disputas, escándols, barallas y hasta desafios.

Res: l' afició als toros es tan gran á Espanya, que avants de la corrida, ja hi ha qui la fá.

Ha sigut suspés *El Buen Sentido* revista de Lleyda.

Sentim la desgracia de que ha sigut objecte 'l nostre apreciat colega.

Lo govern italiá ha fet tancar la universitat vaticana.

Aquí treuen als catedrátichs que no volen subiectarse en la ensenyansa al dogma oficial.

Ab aixó que 's consolín aquells y aquests.

Aquest mon es una bola, y quan los uns ván cap per munt, ván los altres cap per vall.

Lo dia de las festas de la pau, la *Gaceta* vá sorprendre'ns sortint plena de versos.

—¿N' hi havia de xistosos?

—De xistosos no, de 'n Cheste sí.

¡Oh y que s'hi firmava—«Conde de Cheste, capitán general de los ejércitos nacionales;»

Y feya bè; perque es milló un cop de sabre que un sonet com lo seu.

Si arriba á enviarlo á *La Campana*, ja haurian llegit la resposta en la correspondencia.

Al estiu á Madrid hi haurá en Cabrera.

L' altre dia vá arribarhi en Pérula.

Y diuen qu' en Dorregaray, també hi es, encare que de incógnit y ab l'intent de presentarse al govern.

En vista d' aixó 'ls carlins haurán lograt lo que desitjavan: entrar á Madrid.

Jo hi son: bon profit per l' actual ministeri.

¿Han llegit lo discurs de 'n Benavides?

Llegeixinlo: es un moderantarro dels mes grosos, y á pesar de tot resulta que es mes liberal que 'l govern.

Si ab una mica mes, davant d' aquest govern, hasta la fosca es llum.

Noticias graves:

Lo govern desitja que 'l projecte constitucional siga votat en conjunt y plantejat per autorisació.

¿Tém lo govern la discussió? Lo país discutirá, vulga no vulga 'l govern, y cada ciutadà discutirá á falta de contrincant ab la seva consciencia.

Sembla qu' en lo Congrés será aprobada la tolerancia de cultos; pero sembla qu' en lo Senat será desetxada.

¿Y qué fa 'l govern ab aquesta dissonancia de la máquina política?

Lo que fan los pobres trevalladors quan una máquina 'ls agafa un dit entre una engravació. Cap á la casa de socorro.

Diu lo marqués de Benavides, contestant als cárrechs de falta de conseqüencia que l' hi dirigí 'l ministre d' Estat:

—¿A qué recordar, per contestarme, qu' en tal época pensés de un modo y are pensi de un altre? Aixó no proba que lo que dich no siga cert, tot lo més que puga probar es que jo y vosté que ha fet lo mateix que jo, som dos tunantes.»

Desde primer de mes fins are, 'ls fondos públics han baixat un 4 y 1/2, per cent.

S' acaba la guerra y 'ls fondos baixan.

¿Com s' explica aquest misteri?

Creguinme á mí, no s' capfiquin, sino qui faria tota la ganancia fora 'l Dr. Pujades. Perque suposo que s' tornarian ximplés.

Y aquestas meditacions, deixinlas pels amichs de 'n Cánovas.

D' aquell periódich de Madrid tant rexinolat que 's titula 'l *Solfeo*:

«Lo govern austriach ha desterrat als jesuitas.

«Per no esperar á que 'ls jesuitas lo desterrin á n' ell.

«Que quan s' hi posan, saben ferho.»

Un altre.

«Are surten ab que no 's permet exercir sos cárrechs als mestres que tingan algun defecte físich.

«Es á dir: que 'ns aném á quedar sense mestres.

«Perque, senyors, ¿quin d' ells á n' aquestas oras al ménos no s' haurá manjat los cotzes!»

SENSE COMPANYS.

A mí parleume de llibertat
Si 'm voleu veure guapo y trempat:
May en la vida de tirania,
Que quan tenia molt poca edat
Ja l' odiava, ja l' aborria!

Si 'm voleu veure fora de mí
Parleume encara d' algun carlí:
Sols de l' exercit anem parlant,
D' aquest exercit, que sap morí,
Quan l' honra patria l' hi crida avant!

¿Quina vergonya si may tornes
La carlinallal ¡Ay si ho probes!
L' Espanya encara te fills forsuts
Pera deixarne dotze mil mes
De torts de camas y geperuts.

Diuhén que si ara D. Carlos set
Ja no te cura pel seu bolet:
Sols entre inglesos viure podrá
¿Viure entre inglesos? ¡ay del pobret!
Ja l' podeu planye ¡ja patirá!

La seva esposa vomita fel,
Ja no te somnis de rosa y miel:
No atmet disculpa ni atmet rahons
Fugint ab l' asa muntats al pel
Per por de rebre pesants crostons.

—Filla, no ploris, l' espós li diu:
En lloch de trono busquem un niu:
—¿Un niu! replica, ¡tot ha anat mal!
¿Qui 'n te la culpa? ¿aixís qui viu?
—Jo y tú:—Tú encara, ¡que 'ts animal!

¿Sigas tanoca considerat!
Tú sí, que portas l' ou aixafat:
Los teus buscaven un bon clatell
Lo teu trobaren ben preparat,
Y ¡plaf! l' hi estampan clara y rovell.

A Catalunya: després al Nort,
Sempre tunyina á dret y á tort
Lo teu exercit tant relajat
Un rey volia.—Si un rey ben fort:
—D' or ó de plata ben acunyat.

¿Adeu per sempre patria de braus!
Que be te 'n costo de sanch y claus,
No estich de broma, ni de cansons,
Los que de tirria nos tornem blaus,
Patria 't saludan plens de crostons.»

LLONGUET.

En un Congrés del porvenir.
Se presenta un diputat: es un burro; pero dú
l' acta neta com una albarda nova.
La comissió la retxassa.
—Pero senyors, exclama: ¿per quin motiu la
retxassan!

—Tè una causa de nulitat!

—¿Aquesta acta!..

—Aquesta acta no, vósté la tè.

¿Qui pogués viure de aquí á cent anys!

Lo prefecte que ha sustituit á Mr. Nadaillac en
los Baixos Pirineus se diu M. Jambon.
Jambon en catalá vol dir *pernil*,
Algun carlí dirá:
—¿Quina llástima que no hi hagués sigut
avants! Nos l' *hauriam menjat* á festas!

En Cánovas diu que cada dia 's torna més devot
del Esperit Sant.

Recorda que un dia vá baixar sobre 'ls apóstols,
llansant llenguas de foc.

Y aixó es lo que necessita: llenguas pels dipu-
tats de la majoria.

¿Volen saber [quin judici 'm mereix lo *breve*
del Papa!

Lo que deya un treballador, qu' es una *breva*.
Una *breva* pels neo-catòlics, l' únich tabaco del
qual lo govern no n' ha tret cap dret d' entrada.

Ademés per ser *breve*..... es un xiquet massa
llarch.

Actas de Berga:

Un diputat, de un poble de quatre casas resulta
que n' ha tret 46 mil vots.

Lo brigadier Bonanza, 'l seu contrincant, diu:—
A mi no me la pegas.

¿Y saben que resulta?

Que del mateix poble de quatre casas ne figuran
en la seva acta sis milions.

Aixó 'm recorda 'l quiento d' aquells dos que s'
havian jugat dos quartos á veure quin d' ells de-
sitjaria major riquesa.

Lo primer digué:—Jo voldria tots los diners que
caben en l' espay que media desde la terra al cel.

Y l' altre l' hi contestá:—Donchs jo voldria tots
los diners que caben en l' espay que media desde
la terra al cel y una unsa mes.

Aquest vá guanyar la posta: lo brigadier Bonan-
za ha guanyat lo districte, y davant d' aquets sis
milions de vots en Sagasta ab los seus dos milions,
s' ha quedat petit com una formiga.

Un xiste de bona lley.

A Madrid se reuneixen en Sagasta y 'ls seus
constitucionals. Dos periodistas se troban y pre-
gunta l' uu al altre:

—Noy; sabs que han acordat los constitucio-
nals?

—Si home, lo de sempre.

—Y qu' es?

—Ser ministros.

Un rasgo célebre de las festas de Madrid:

Un banquer tira diners desde 'l balcó. Al carrer
hi há alló de l' aranya á estira cabells.

A un home l' hi toca una moneda al front, l' hi
fa un verdanch, la sanch ne raja en abundancia.

—¿Alsa amigo! l' hi diu un del seu costat.
Aquest á lo menos era un duro.

—Un duro fós, diu lo ferit: un duro, y aixís se
m' hagués engastat á dintre!

En el Teatro Real de Madrid vá celebrarse un téch
en obsequi del Sr. Cánovas, al qual van assistirhi
mes de 150 diputats de tots colors.

Jo jugo que n' hi faltava un.

¿Saben de quin?

Del color de gos quan fuig.

Diu un telégrama de Paris:

L' *organo* de l' esquerra diu que 'l programa
del nou gabinet respecte é la qüestió religiosa es
seguir una política vigorosa y semblant á la que
segueixen Alemania, Austria y Fransa.

Veuhén, com que tractan de qüestions religio-
sas, per xo hi surt l' *organo*.

Cada cosa per cada cosa.

La llagosta segueix fent estragos en los camps
de Andalusia.

Donchs per la Rambla y carrers de Barcelona
no 'n pot surar una, perque hi ha mes gent per
recullirne que gent per llenzarne.

Los ultramontans fujen de Alemania y se 'n van
á Holanda.

Diuhén que en Alemania 'ls persegueixen y alegan
que á Holanda al menos hi ha llibertat religiosa.

¿Ultramontans y acullintse á la llibertat religio-
sa! No me la pintan.

Jo crech que si van á Holanda, hi ván per men-
jar formatje de bola.

Han agafat al segon del salvatge cabecilla Rosas
Samaniego.

Se diu *Jergon*,

Vamos diguémlí *már fega*.

Are comprench que al passar per Bilbao, hi ha-
gués qui tingués ganas de buydarla.

A Nápol's un empleat vá sustreure 580 mil
franchs.

Al anarlo á agafar, digué que aquesta cantitat
ell no l' havia presa, y ensenyá una gran pila de
billets de la rifa, dihent:

—No he fet mes que trèurela de una caixa per
ficarla en un' altra. Are la trobaran á la caixa d'
Hisenda.

Vaja, d' aixó se 'n diu una transferencia ben
feta.

Un moderat:

—Yo tengo un PROYECTO magnífico.

Un carlí:

Pues yo tengo un magnífico PROYECTIL.

Una obra de música que 's ven en un establi-
ment d' aquesta capital se titula «*Tango salva-
je*» y está dedicada á un bisbe.

Un' altra obra 's titula «*Himno árabe*» y ho
está á las caravanas que ván y venen de la Meca.

L' autor se diu Sabater.

Ja 'ls dich jo lo *sabater*, es sempre qui vá mes
mal calsat.

—Vingui: ¿vol fé 'l favor d' escoltar quatre paraulas?
 —Digui...
 —¿Cóm estém de moneda? Vegi, palpis las butxacas.
 —Aixís, aixís; las cosas no van gaire be...
 —No hi fa res: be deu tenir quatre rals.
 —Home, tant com aixó...
 —Donchs ja veurá: vagi al despatx del teatro Principal y demani una entrada.
 —¿Y qué?
 —No és per res: veurá la *Magia Nueva*. Cuyti no s' entretenga: mihi que demà 's dona l' última representació en dias festius.

La ópera *Il Trovatore* acaba de naufragar en lo teatre del Liceo. La ovasió ab que 's va *obscurar* al senyor Tamagno, semblaba dirigida per 'ls socis del taller *embut*: globos aereostátics, pluja d' or... No hi faltaba sino algun tortell. La concurrencia fou numerosa y 'ls xiulets mes numerosos que la concurrencia.

CANTARELLAS.

Com dimoni estás tant trista
 ¿ho estás perquè t' hi deixat?
 Quan tú 'm vas deixá aquell duro
 jo no 'm vaig entristir pas.

Per mes disgustos que 'm dongas
 may m' enfadaré, ma aymada,
 fes que 'ns tirin trona avall
 y veurás quantas castanyas!

D. DE LA U. B.

Quan me diu alguna nena
 que ab mí no vol relacions,
 com un candidat me quedo
 que ha perdut las eleccions.

P. G.

Brama l' ase, la mar brama
 quan romp una tempestat
 y tú quan cantas, al ase
 y á la mar sols imitar.

A. S. LL.

—Estich desesperada!
 —¿Qué t' D.ª Mónica?
 —Qué vol que tinga! Que desde que estich malalta m' han vingut á veure tres metjes. L' un me diu que vaji á Vichy, l' altra á Panticosa y l' altra á Caldas. Ja véu com puch ferho per anar á tots tres llochs á la vegada.
 —No s' apuri, senyora, no s' apuri: se 'n vá á Caldas; y á Vichy y á Panticosa hi envia dos personas de la seva conhañsa.

En borratxo á la nit truca en una presó.
 Surt l' escarceller:
 —¿Qui hi há?
 —No es aquí la presó? diu lo borratxo.
 —Si.
 —Home, fassim lo favor de veure si per una casualitat, jo que 'm dich Pere Guiu soch aquí dintre. Fà ja vuit dias que no he dormit á casa y comenso á está ab cuidado.

En una taberna hi ha un xicot molt llarch que hi esmorsa.
 Al final vá per pagar y pregunta:
 —¿Quan es aixó?
 —Pela y sis diu lo mosso.
 Se tréu una peseta y l' hi dona.
 —Faltan sis quartos.
 —Ah! sis quartos? Dónguim 'ls de vi.

Una senyora surt de missa dant la má al seu fill, noy de uns set anys.

A la porta hi ha un xicot que demana caritat ab véu llastimosa:

—Caritat, senyora, per un pobret que no t' pare ni mare.

Lo nen de la senyora, se 'l mira y esclama:

—Millor, tonto, aixís no 't pegarán.

—¿Quina librería mes preciosa que t' el notari!

—¿Quans volums!

—Cap; pero n' hi podrian cabre 5 mil.

En lo quarto de una fonda:

—Domingo.

—¿Qué vols?

—¿Qué dorms?

—No.

—Deixa 'm una peseta.

Un rato de silencio.

—¿Qué no respons? Deixam una peseta.

—Estich dormint.

—Donchs no m' has dit que no dormias?

—Es que 'u he dit somiant.

Deya un jove á un amich seu qu' es capitá d' exercit:

—Perqué no te 'n vás á l' Habana? ¿Qué no sabs quina diferencia hi ha de sou? ¿Qué no sabs quan t' un capitá á l' Habana? Tè cent vint duros.

—Sí, digué 'l capitá: tè cent vint duros y 'l vómit.

Un que fent lo Cristo en la passió, vá caure al acte de pujarlo á la creu, tirantse cap endavant, exclamaba:

—¿Quina cayguda més rara! He caigut de cara y creu.

EPICRAMAS

Aprén de modos, Paulina
 y anirás en reuniones,
 deya á sa filla en Brotons
 home que 's róssa ab gent fina.

Y ella ab candor contestá
 tenint fixa en eli la vista:
 —Fássim fer donchs de modista
 y me 'n podrán ensenyá.

P. B.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han enviat xaradas ó endavinallas dignas de insertarse 'ls ciutadans Valentí Julibert, Dos de l' unitat bucólica, Tossut aragonés, Cuixalet y Ralip.

Las demés no podrá aprofitarse per mal combinadas ó mal versificadas.

Ciudadá Desahogat: Poden aprofitarse tres quentos.—Francisquet: Igual que la seva tortura.—Petrico Matalassé: Lo quento tal com are está arreglat vá bè, lo propi que una pregunta y l' última cantarella: lo género que 'ns vá millor es lo polítich.

—Conrado Garriga: Lo mateix l' hi dihèm á vosté, satisfent la seva pregunta: lo que 'ns envia adoleix generalment de massa vert, encare que está ben versificat.—Joanet y Tomaset. Ben versificat está també lo que 'ns envian; pero es fluix. Solsament dos epigramas de 'n Tomaset poden aprofitarse.—Caixalet: Idem geroglifich y quentos.—Ciudadans Mateo Rigola, Un borratxo, Valentí Julibert, Un solté, Manlleu, Tragapans, Etenairam Sor, D. Peus, Rich rach, Marqués de Arenys de Mar, Frascuito, 40 senyoretas del carrer Major, Cap de timbal, y Cap de bou: Francament en lo que 'ns envian no 'ns hi podém agafar: un altre dia ho farém mes bé.

—Teresina y Andrea: Algunas cantarellas hi anirán: lo sonet es plé de llochs comuns.—Un valencia: Ben versificadet ho está; pero es algo frívol: treball que vosté 'n sab.—Un urgellés: Aprofitaré l' acentígrafo.—Ralip: També es frívola la seva poesia y molt desalinada en la forma.—E. X. Adoleix de fluix, encare que s' hi descubreix intenció.—F. Ll. B. Ja fa tres semanas que al compaginar s' ha quedat per sobras d' original: crech que en l' actual hi anirá.—A. S. y Ll. Hi anirá la poesietta.—Sipaix: Igual que 'l seu geroglifich.—Dos de la unitat bucólica: A mes de lo que ja han vist hi anirá un ephrama.

SOLUCIONS A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

- 1 ACENTÍGRAFO.—Predica-Predica-Predicá.
- 2 FUGA DE CONSONANTS:
A missa massa s' entenen si una massa ó un mosso vol; una mossassa massissa massa á missa m' ho diu prou.
- 3 PREGUNTA 1.ª—La K (*Ka-sola*).
- 4 ID. 2.ª—*La lletra de cambi*.
- 5 PROBLEMA ARITMETICH.—*Lo primer tenia 58 duros y lo segon 76*.
- 6 XARADA 1.ª—*A-na-gra-ma*.
- 7 ID. 2.ª—*Tro-nat*.
- 8 ENDAVINALLA.—*Quadro*.

Ha endevinat totas las solucions lo ciudadá Bou á l' Adoba; totas menos la 2, Rabe Fregit y Siciterat; menos las 2 y 4 Etzavara, las 5, 6, 7 y 8 Cap de Bou: las 1 7 y 8 Cap de Timbal: las 5 y 8: Estripa-quentos: la 3 no mes 40 senyoretas del carré major: no mes que la 5. Dos de l' unitat bucólica, Frascuito y Marqués de Arenys de Mar: la 7 tant solzament Rich Rach y Tomaset; y finalment no mes que la 8 Mariano y Clotilde.

FUGA DE VOCALS.

A..a.e..a..i..e.e.i.a
 .n..i..e..o..a...y..a.
 .a.ei..o..a..a...e..ia,
 .o..é..á..a..i..i..s..

DEUDET DE REUS.

TORTURA CEREBRAL.

¿Cóm s' esplica qu' en una població sent al fert del hivern alguns dels seus habitants sigan al mitj del istiu?

DOS MARRECHS.

ANAGRAMA.

Ab quatre lletres no més quatre cosas formarás. Afirmació la primera, la segona un numeral, la tercera una fracció y quarta prendas pels caps. Si no 'm véus tot desseguida cap al llit te 'n pots tornar.

PAPANATAS.

PREGUNTAS.

1.ª ¿Qué es lo que passa per davant del sol y no fá sombra?

PAPANATAS.

2.ª Per ahont no pot passar l' emperador de la Xina ni de nit ni de dia, y no obstant poden passarhi fins los gossos?

FULANO DE TAL.

I.

Prima es cas irregular de un pronom, com la tercera si bé lector ho examinas trobarás qu' es una lletra.

Tersa-dos es mot qu' en árabe per nombrá al jutje s' emplea, y prima-tres de l' Arabia ciutat que brilla ab grandesa. La quarta es un temps de un verb que per desgracia, ab frecuencia s' usa molt, sentne lo tot medicamento, que coneixe no 't costará molt, si acás las combinacions observas.

SABIR.

II.

Ab una dos-terça jugava una hu-tres: de mestre de casas lo tot objecte es.

DEUDET DE REUS.

ENDEVINALLA.

Te faig mal: l' arma t' entrego y tú no pots contra mí emplearla. ¿Qui soch? ¿Qui? De la agudesa renego sino m' ho mostras aquí.

CAIXALET.

(Las solucions en lo próxim número.)

Imp. de d'la Renaixensa.—Porta-Ferrisa, 18, baixos.

Lopez, Editor.—Rambla del Mitj, 20.